

SLOVENE

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 95.

V Ljubljani, v petek 26. aprila 1889.

Letnik XVII.

Meščanje!

Naši kandidatje so:

V prvem razredu,
ki voli jutri dne 27. aprila:

Dr. Mosché Alfonz, odvetnik in deželni poslanec;

Murnik Ivan, ces. svétnik itd.;

Pakič Mihael, hišni posestnik itd.;

Ravnikar Fran, deželni knjigovodja.

V Ljubljani, dne 18. aprila 1889.

Narodni volilni odbor.

Židovska nesramnost.

△ Dne 15. aprila, kakor so poročali nekateri dunajski listi, izročila je deputacija dunajske židovske verske občine pod vodstvom načelnika Arminija Cohna ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju spomenico o „izgredih antisemitov“ ter ga prosila, naj se ozira na izražene želje.

Primanjuje nam prostora, da bi v prevodu objavili celo spomenico, trditi pa smemo, da je dotična spomenica dokaz židovske oholosti in največje nesramnosti. Spis je takorekoč za tožba proti ministerskemu predsedniku, ker pusti kristijane živeti na Dunaji in v Avstriji sploh. Spomenica navaja po vrsti vse članke in shode, v katerih se piše in govori o „revnih“ židih v navzočnosti vladnih zastopnikov. To je zločin, ki ga dopušča avstrijska vlada, ker ne zabrani takih izgredov in napadov na „izvoljeni rod“. Žid je zvit. Gospoda ministerskega predsednika hočejo prisiliti, da bi kristijane prisilil, naj brezpogojno vtaknejo tilnik v židovski jarem. Za-se zahtevajo prostost in drugim kujejo verige. Oznanjevali so prostost na vseh poljih javnega življenja, in ko narodi uporabljajo prostost tudi proti židom, kličejo ti policijo na pomoč.

Spomenica je polna sovraštva proti posameznim osebam in krščanskim listom, ki šibajo in obsojajo

židovsko predrznost in zatiranje. Semitje so si v kratkem času pridobili skoro neomejeno oblast v javnem življenju. Vsi stanovi, najbolj pa oni, ki živé ob delu svojih rok, čutili so nezno židovsko mōro. Žid se je že smatral kot sveto in nedotakljivo osebo ter kruto preganjal onega, ki se je drznil krščanski ljud opozarjati na nesramno početje semitskega plemena. Občinstvu je znano, na kateri način si je židovstvo priborilo v državi in družbi toliko oblast. Židovski časnikarji in pisarji so desetletja sistematično ruvali s strupenimi in lažnjivimi napadi krščansko ljudstvo, izpodkopali vero na Boga in udanost vladarski hiši. Povsod so židje v prvi vrsti skrivaj netili in plačevali nemire in vstaje ter nevedne tolpe ščuvali na večinoma nedolžne ljudi. Židovski skopuhi in bankirji so z lažmi in zvitostjo krščanskim narodom v pōtu obraza pridobljene milijarde izmikovali. In kdo je kmeta in obrtnika pritiral na rob propada? Semitska načela o prosti konkurenciji in razkosavanju so zakrivila sedanje pereče socijalno vprašanje, ko so delavci le beli sužnji v službi židovskega kapitala.

Isti židovski časnikarji, ki sedaj policijo kličejo na pomoč, so v Avstriji najbolj netili narodnostni prepir ter z blatom ometavali vsacega, kdor je le besedico znil, kako si je pridobil premoženje ta ali oni žid. Židovski časnikarji, ki sedaj kričé o zatiranju, so stali na čelu bojevnikom proti cerkvi in veri, in zahtevajo še danes, naj vlada ali duhovniško oblastvo katoliški duhovščini prepové politično delovanje ter ji s ključavnicami zapré usta.

Kako občutljivi so semitje postali, ko se zaveda krščanski ljud in spoznava svoje tlačitelje! Ako kdo napada katoliško cerkev, njene nauke in obrede, ploskajo mu; ako pa se antisemitje obračajo proti oderuštvi in goljujji židovstva, ves Izrael toži o preganjanju.

Ko so Rimljani leta 70 po Kristusu osvojili si Jeruzalem in Jude razpodeli zaradi njihove nestrpljivosti, gotovo niso toliko jokali in žalovali, kakor letos židovski časniki v velikonočnih člankih. Od prve „dunajske židinje“ doli do „ilustrovane motike“ bil je krik proti antisemitizmu. Glasilo „Alliance Israelit“ hoče vladi natveziti, da bodo vsi židje pri-

stopili k socijalistom, ako ne bode kristijanom prepovedala „izgredov“.

Kdo se ne smeje? Židje so že itak po rodu v večini socijalisti, ker jim je prirojen revolucijonarni duh, s katerim hočejo doseči svetovno oblast. Kdo je na čelu socijalistiškemu gibanju? Žid Singer v nemškem državnem zboru in žid Adler socijalistiškemu časnikarstvu v Avstriji. Žida sta bila socijalista Lassalle in Marx.

Krščansko-socijalno gibanje hoče in mora delavce rešiti židovskega kapitala in suženjstva. V socijalistiški državi je „denar neomejen vladar.“ In to hočejo židje doseči. Mnogi delavci, ki sedaj služijo židovskemu kapitalu, bodo prepozno spoznali svojo zmoto. Ako židovski kapital preplavi vse vire dohodkov in zaslužka, potem delavcu ne preostaja družega, nego delati za vsako ceno, ali gladú poginiti. Danes se vsaj država poteguje za delavce in jih brani proti židovskim krempljem. Treba je povsod le večje odločnosti proti izsesavanju.

Zadnja židovska spomenica pa bode imela za krščanske narode to dobro posledico, da bodo spoznali svojih tlačiteljev nesramnost in brezozirnost. Dan se svita in izšlo bode solnce osvobojenja iz nečastnih verig, v katere je židovstvo vkovalo človeštvo.

Govor drž. poslanca Šukljeja

v državnem zboru dne 26. marca 1889.

(Dalje.)

V septembru 1848 je bilo, ko je predlagal neki poslanec s Kranjskega, naj se pozove vlada, da ustanovi v Ljubljani slovensko vseučilišče, in to, gospōda moja, ni bil eden izmed onih divjih fanatikov, onih zaslepljenih strankarskih vodij, onih slovanskih navdušencev, kakor se zljubi gospōdu poslancu baronu Dumreicherju nas imenovati.

Da je moral mož v tem oziru biti precéj nedvomljiv, posneti morete, gospōda moja, iz tega, da ga je Schmerling imenoval za kranjskega deželnega predsednika (Čujte! čujte! na desnici), to je namreč dr. Ulepič, ki je stavil ta predlog. Dne 5. oktobra 1848 je takratna vlada, ki gré bolj daleč kakor

LISTEK.

Kako se prisiljenih snubačev znebiti!

Mlada deklica bogatih starišev je imela mnogo snubačev. Ani je bilo všeč stopiti v zakon. Trije gizdalin so tako silno pritiskali, da se jih odkrižati ni mogla. Premišljujočo, kako se jih znebiti, obide jo dobra misel. Na neko popoldne vse tri povabi, naj je posamič obišejo. Pa nobeden ni vedel, da so skupno povabljeni.

Prvi, prav zgovoren gospodič, pride o določenem času s trdno nado, da mu bode roko obljubila. „O preljuba“, ogovori jo, „pridem, kakor si ukazala, ter mislim, da mi ne bodeš odbila zarōke!“

„Dragi moj“, veli mu deklica, „ako me hočeš nevesto imeti, spolniti moraš, kar Ti zapovem!“

„Vse, o vse do pičice bodem spolnil, če tudi še tako težavno.“

„Dobro, idi z menoj“, reče mu deklica. — Pripelje ga v gornje nadstropje v prostorno sobano,

kjer je stal mrtvaški oder. — „Ako me hočeš imeti, vleži se na ta oder, in le-tu leži kakor mrlič, dokler Te ne pokličem!“

„O nič ložjega, kot to! Pripravljen sem še vse kaj težjega spolniti!“ — Vleže se na mrtvaški oder. Deklica pa na svečnikih natakajene sveče prižge, kakor je sploh pri mrličih navada, kropilnik z blagoslovljeno vodo poleg mrliča postavi ter odide v svojo navadno sobo.

Takoj nato pride drugi. — „Tukaj sem, lepa golobičica, po dogovoru.“

„Dragi moj, ako mi spolniš, kar Ti velim, tvoja bodem.“

„O, ako treba, tudi v smrt grem, da le Tebe svojo zvati smem!“

„Glej“, reče mu, „v gornjem delu hiše imam mrliča na odru; idi ter ondi moli za dušo pokojnega, dokler ne pridem!“

To rekši ga pelje po stopnjicah do vrat mrtvaške sobe. Gizdalin odpre, pokropi, poklekne in navidezno moli.

Ravno stopi deklica zopet v svojo navadno sobo, in že pride tretji.

„Evo me, kakor si zapovedala! Prišel sem s trdno nado, da mi ne odtegneš roke! O predraga, spolni mi željo, koja me muči noč in dan!“

„Gotovo, ako mi spolniš ljubav, ki jo že dlje časa v sreju gojim!“

„Ako je le v človeški moči jo spolniti, izvršil jo bodem, če mi gré tudi za življenje!“

„Tukaj“, veli mu deva, „tukaj imam obleko, v kakoršni navadno vraga slikajo. Ako se v to obleko oblečeš ter greš v gornji del hiše v odkazano sobo, smeš se zanesti, da bom tvoja soproga!“

Brez ugovora se napravi v vraga: Kosmat plašč, volovska krinka z rogovi na glavi, dolg, rudeč iz ust moleč jezik, strašne oči itd. so učinile grozovito pošast. Tako napravljenega pelje do stranskih vrat omenjene mrtvaške sobe, kjer je navidezni mrlič ležal in drugi gizdalin klečé za dušo molil.

„Tukaj notri stopi“, veli mu deklica, „kaj imaš storiti, bode se ti notri povedalo.“

Deklica odide. — Vrag odpré vrata, vstopi in — o joj! Klečéči gizdalin — misleč, da ga je prišel iskat rogati za hudo dejanje, koprneč sega po kljuki pri vratih. Mrlič, misleč, da je škrt po-nj

častiti gospod naučni minister, dejanski obljubila, da bo ustanovila slovensko vseučilišče, ter je pozvala politično „Slovensko društvo“ v Ljubljani, naj predlaga strokovnjake, ki bi mogli takoj pričeiti s predavanji o civilnem in kazenskem pravu. To se je zgodilo in morda bo gospoda poslanec dr. Russa zanimalo, da so nekaj let v resnici imeli take predavanja možje, ki so pozneje postali vsenučiliščni profesorji — imenujem doktorja Skedla in dr. Kranjca v Gradeju.

To se je, kakor rečeno, dne 5. oktobra 1848 zgodilo. Toda ne še dosti — prosim, da v tem oziru prečitata obravnave kremžirskega državnega zbora, 4. do 5. knjiga — ponovil je to vprašanje v Kremžiru dr. Ulepič, in odgovoril mu je na to grof Stadion, ki se je izrečno izjavil, da smatra ustanovo tega vseučilišča za koristno in potrebno (Čujte! čujte! na desnici) ter to tirjatev za naravni izliv narodne enakopravnosti. (Čujte! čujte! na desnici.)

No, gospoda moja, kakó daleč, kakó velikansko daleč stojimo mi za možaki leta 1848/49, kakó smo skrčili svoje zahteve, in sicer iz dveh priprostitih razlogov. Prvič z ozirom na skupni položaj države in na težavne državne razmere, ki kot dolžnost tirjajo od vsake rodoljubno misleče stranke neko samozeljivost in zmernost. (Dobro! dobro! na desnici.) Potem pa zaradi tega, ker smo postali realni politikarji. Tako je s to zadevo. Prepuščam zopet Vaši previdnosti, da razsodite, v koliko je bil gosp. bar. Dumreicher pri svojem zadnjem govoru prav in dobro podučen.

Takó bi Vam megel, gospoda moja, od konca do kraja vse, kar je gospod baron Dumreicher dve dolgi uri govoril o nas Slovencih, razkosati in ovreči.

Tega ne storim. Dolžan sem mu velike hvale za njegove razprave. Že obširnost njegova dokazuje, da je to, kar navajamo, samo v sebi utemeljeno. (Poslanec Klun: Res je!) Kajti o neopravičenih stvareh se človek vendar toliko ne razunama. (Poslanec dr. Foregger: To je prepričevalen dokaz!) Gospodu poslancu Foreggerju sem že poprej povedal, da ne morem odgovarjati na vmesne klice. Premalo imam časa zato in na drugi strani bi moral trditi, da nima po mojem mnenju gospod poslanec Foregger toliko veljave, kolikor je je treba, da bi provzročila tak odgovor na vmesen klic. (Dobro! Dobro! na desnici.) (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. aprila.

Notranje dežele.

Razni listi poročajo, da bo vlada zahtevala od delegacij izvanreden vojni kredit. Tudi proračun za leto 1890 bo obsegal višje potrebnosti za armado in mornarico.

Danes je že ogromna večina voznikov dunajske tramvajske družbe zopet v službi, isto takó tudi voditelja štrajkujočih voznikov, Rinder in Drahtberger, katera je cesar z dvema njujinima tovarišema pozval k avdijenci. Dunajski mestni svet je naložil tramvayski družbi zaradi pretrganega prometa globo 50.000 gld. in 10.000 gld. za vsak nadaljni dan. Deputacija voznikov je šla k ministerskemu predsedniku Taaffeju, ki jo je v navzočnosti trgovinskega ministra Bacquehema sprejel ter jej

prišel, v mrtvaški prt zamotan z odra skoči ter tako zamotovljen skozi vrata beži; — vrag strahú pred oživelim mrličem koprni, ter tako eden za drugim na prosto hité po stopnjicah. Mrlič v prt zavít, prevračal se je po stopnjicah in hudo potolkel, rogač se je zadeval ob zid ter si rogove polomil. Po ulicah so osramoteni bežali vsak na svoj dom.

Deklica je v sporazumljenji z drugimi domačimi pričakovala izida te spletke pri oknu druge sobe. Kolik smeh in plosk, ko se vsi trije skozi večna vrata na ulico pripodé!

Še mnogokrat je vrla deklica to dogodbo pripovedovala svojim brhkim tovarišicam ter jih učila, kako se morejo prisiljencev znebiti; kajti od tistih dób se omenjenih osramotenihih treh snubačev nobeden ni več nji prikazal pred obličje.

Nauk: Da si čast in poštenje, mirno vest in božje prijateljstvo ohraniš, posluži se vsakovrstnih pripušenih, tudi šaljivih sredstev.

Motniški.

obljubil, da bo pri tramvayski družbi odločno posredoval na korist njihovih opravičenih tirjatev. Redarstveno ravnateljstvo je za Favoriten, Hernalis in Ottakring ukazalo, da morajo biti vse gostilne ob 8., vse kavarne ob 9. uri zaprte. Včeraj po noči so bili zopet neredi. V Favoriten je razburjena druhal hotela židovske prodajalnice oropati. Predvčeraj je redarstvo zgrabilo nekega delavca, ki je po vogalih nabijal liste z napisom: „Nieder mit den Juden!“ (Proč z židi!) Vsi nemiri imajo svoj prvotni izvir v protizidovskem gibanju, kajti ravnateljstvo tramvayske družbe je v židovskih rokah.

Nemško-liberalna stranka bo prihodnje dni po raznih nižjeavstrijskih mestih priredila shode, pri katerih bo pridigovala zoper antisemitizem. Temu se ne čudimo, saj je dan današnji liberalizem posebno v Avstriji skoraj popolnoma last in izrodek židovstva.

Vnanje države.

Poročali so nekateri listi, da se bo že prihodnje dni povrnil Milan v Srbijo, ker se boji, da ne bi Natalija vplivala na vzgojo mladega kralja. Neki dopis iz Belegagrada to odločno prekljuje. Kralj Milan obravnava zaradi nakupa neke vile ob Bosporu ter tedaj nikakor še ne misli odpotovati proti domu. Kraljica Natalija pa ne bo mogla vplivati na politiko, ker jej tega ne bo pripustila niti vlada, ki si je v svesti svoje parlamentarne odgovornosti, ni Kristić, ki je z ostalima regentoma zadosti naklonjen Rusiji, da bi bila vsaka poostreitev le odveč. Koristila pa bi navzočnost Natalijine v Srbiji, ker bi provzročila, da bi se tesneje združili narodni elementi in bi vsled Natalijine poljudnosti zgubile republikanske namere nekaterih radikalcev vso veljavo pri narodu.

Bolgarski princ Ferdinand se je v zadnjem trenutku premislil ter je odložil potovanje v Tirnovo na tekoči teden. Velikonočne praznike je preživel tedaj v Sofiji, in sicer se je vdeležil božje službe deloma v katoliških, deloma bolgarskih cerkvah.

Ruski pooblaščenec Izvolški je zopet prišel v Rim ter znova začel obravnavati s kardinalom-državnim tajnikom. Sporazumela se še nista o načinu, kako naj se pomilosti prognani vilnski škof Hryniewiecki, gotovo pa je, da bodo že prihodnji mesec novi poljski škofje na Ruskem imenovani.

„Vossische Zeitung“ objavlja zanimiv članek, kateri ima svoj izvir v dobro poučenih nemških katoliških krogih; pravi, da vlada resno namerava ustanoviti berlinsko škofijo, ki je nujna potreba z ozirom na 120.000 katolikov v Berlinu. Odločno pa je list zoper to, da bi imel novi škof svoj sedež v Berlinu, ker bi s tem navstala dvorna škofija. Škof naj bi se nastanil v Brandenburgju ali Leubusu (vladni okraj Vratislava) kjer so bili že nekaj katoliški škofje.

Francosko državno sodišče je zaslialo Boulangerjevega naslednika v vojnem ministerstvu, generala Ferrona, za njim pa, kakor poročajo pariški listi, neko „črna gospo“, ki je stala pred sodiščem cele pol ure. Kaj je povedala, je tajnost, ravno tako pa se nič gotovega ne vé o njeni osebi. Najbolj verjetno je, da je „črna gospa“ svakinja Boulangerjeva, soproga starejšega njegovega brata, o katerem se je Boulanger vedno zakrival v tajno temo. Kakor pred dvema letoma, takó se tudi sedaj govoriči, da je „črna gospa“ soproga usmrtenega morileca Lampija, slednji pa brat Boulangerjev. Istina je, da Lampi ni nikomur povedal svojega imena, nego svojemu zagovorniku Laguerre-u, kateri je pozneje rekel le to, da je morilec brat višjega francoskega častnika. Čudno je to, da je po tej pravdi začel živahno občeovati Laguerre z Boulangerjem in da je bil sedanji generalni prokurator v Boulangerjevi pravdi, Quesnay de Beaupaire, tudi državni pravdnik zoper Lampija. Kdor pa misli, da te govornice škodujejo „generalu“, ta se moti. Ravno zaradi skrivnostnega svita, ki ga obdaja, in pa ker ga je „na lep način“ iztirala belgijska vlada, pridobiva vedno več pristašev pri priprostem narodu. To kažejo tudi razne volitve. V Charantonu je sicer podlegel, toda le z dvema glasovoma (3900 zoper 3898 glasov), isto takó je dobil v departementu Puy-de-Dome, kjer niti ni kandidoval, 732 glasov. — Konservativni pariški listi povdarjajo, da so bile veliki teden pariške cerkve jako dobro obiskovane, ter se čudijo, kako more imeti takó strogo katoliški narod toliko brezverskih zastopnikov.

Angleška kraljica je v spremstvu princesinje Lujze odpotovala na grad Sandringham k princu Waleskemu. — Salisbury je imel pri konservativnem shodu v Bristolu govor, v katerem je povdarjal potrebo, da se pomnoži mornarica. Minister je rekel nadalje, da bi bila bedarija, ko bi se z dovolitvijo samostojne irske vlade povišala nevarnost napada od zunaj, ker bi pri tem Irska lahko stopila na sovražnikovo stran.

Zemljiška irska politika se vedno bolj bliža svojemu cilju. Poroča se, da je bodoči kralj irski, princ Waleski, odločen pristaš Gladstone-ove „home-rule“-politike. Akoravno to ni odločilno, vendar je velike važnosti. Obče je znano, kako spoštuje princ Gladstone-a. „Frankfurter Zeitung“ trdi, da je princ postal še odločnejši pristaš liberalne politike, odkar se je pokazalo vsled znane pravde „Times“ zoper Parnella, s kakimi sredstvi delujejo protivniki zoper irsko gibanje. Princ je hotel biti na vsak način navzoč pri obravnavi, pri kateri je imel Parnellov

zagovornik, sir Charles Russell, svoj izvrstni govor. Z veliko težavo se je posrežilo vodilnim državnikom, da princ ni šel k dotičnemu sodnjemu dnevu.

Rumunsko ministerstvo Otargijev je preklicalo naredbo kabineta Carp-Rosetti, s katerim so se iztirali nekateri ruski podaniki. — Čankov je predvčeraj došel iz Belegagrada v Bukaresti.

Izvirni dopisi.

Iz Šiške, 24. aprila. Veliki ponedeljek je bila pri nas mala, pa vendar pomenljiva slovesnost. Požarna bramba šentviška je namreč prišla po svojo tje v požarni hram speljano brizgalnico. Šišenskih brambovcv zbralo se je nekoliko število — ker jih je zavoljo praznika bilo mnogo odsotnih — da sprejmó svoje brate iz Šentvida. Ti so prišli v res impozantnem številu in načelnik njihov, gosp. A. Belec, odlikoval se je z ročno slovensko komando, možtvo pa je pokazalo svojo izurjenost. Šišenčane je vodil v nenavzočnosti načelnika gospoda Juvančiča (ki je bil po družbinski nezgodi zadržan) namestnik njegov gosp. A. Mayer. Pobratili so se in si obljubili skupno pomoč. Šentviščani so odšli v res vzglednem redu, Šišenčani so jih spremili do meje Spodnje Šiške. Res, veselo je videti kaj tacega in da je vse narodno. Obe požarni brambi pa sta tako izurjeni, da prebivalci dotičnih občin lahko spé mirneje, nego prej, ko še teh koristnih družb ni bilo — posebno pa še zato, ker so pri njih ljudje krepki, kateri se ne ustrašijo nikakega, še tako težavnega dela. „Na zdravje!“ torej, a ne „gut schlauch!“

Z Dunaja, 23. aprila. (Nemirna Velikonoč.) Ne spominjam se, ali Vam je že kdo od tukaj sporočal ali ne, da so antisemitje tramvajske*) voznike že dlje časa hujskali, naj svoje brez ugovora trudapolno, silno težavno ter strogo odgovorno službovanje ustavijo, ako jim tramvaysko ravnateljstvo ne zboljša plače. Kar so antisemitje nameravali, so dosegli. Vozniki so se ustavili na Velikonoč voziti, ako se jim plača ne poviša. Ker so vozniki od ravnateljstva precej neotesano zahtevali: „der Verwaltungsrath wird aufgefordert, die Entlohnungen der Kutscher itd.“, je ravnateljstvo odločno reklo, da dokler bodo hlapci z ravnateljstvom tako govorili, se ono ne more v nikake razprave z njimi spuščati. In pri tem je tudi ostalo. Velikonočne nedelje jutro zažarilo se je nepopisljivo lepo na jasnem obzorju in okoli remiz, kjer je tramvaysko vozovje na sedmih raznih krajih „čez noč“, t. j. od 11 ali 12 ure do 6. zjutraj spravljeno, jeli so se zbirati hlapci, ki so delo ustavili; z njimi vred sešlo se je pa tudi veliko redarjev in redarskih uradnikov, ki so ljudi svarili, naj se varujejo vsakojakih izgredov. Le malo voznikov in to osobito starejših, ki so že po dvajset let pri tramvaju v službi, so si v poslednjem trenutku redarstvene opomine k srcu vzeli in so napregli. Grozen krik, sikanje, žvižganje in brližganje, kakor tudi zmerjanje „štrajkujočih“ voznikov jih je spremljalo, ter se jih pitali s priimki „podkupljivec“, „izdajica“, „kukovica“, „lump“ itd. Ob enem jelo je leteti z raznih strani kamenje od zbrane druhali, ki se je iz same sodrge skupaj stepla in katero so znani velikonemški kolovodje, ki so ob enem tudi strastni antisemitje, nahujskali. Vsled tega jih je redarstvo več prijelo in zaprlo. Na tak način pričel se je torej na Veliko nedeljo zjutraj tramvayski promet. Namesto 500 voznikov, ki bi bili morali v službo stopiti, napreglo jih je le kakih 100 in pa nekaj novih je vstopilo. Kdor je hotel peljati, je dobil podvojeno plačilo.

Najhujši izgredi so se vršili v X. okraju, v „Favoriten“, kjer redarji niso mogli več sami zmagovati in so morali konjiki pritisniti. Čim večja je bila druhal, tembolj predrzna je postajala. Omeniti moram, da je bilo med to druhaljo prav malo kujajočih se voznikov, pač pa jako veliko pridaničev, ki pri izgredih ne morejo nič zgubiti, pač pa kolikor že pridobiti, ki gredo za plenom, kakor mačka za mišmi. Ko so vojaki, pešci in konjiki poleg redarjev z golim orožjem druhal razganjali, jelo se je vsipati z vseh strani kamenje nanje, kakor toča gosto. Več vojakov je hudo poškodovanih, jeden narednik ubit, jeden huzar in jeden redar-jezdec sta takó stepena, da ne bodeta živa ostala. Iz neke hiše metali so delavci brušene žeblje v palice zatakne na dragonce, ki so vsled tega grozno razdraženi jeli z golimi sabljami na desno in levo klestiti, kar in kolikor so le dosegli. Kri je tekla tu in tam,

*) „Tramvaj“ je konjska železnica.

kakor na vojski. Največ izdali so pri razganjanju druhali huzarji, ki so se povsod skokoma in z golimi sabljami na razgrajajoče vrgli, raztepajoč jih na desno in levo. So pač videli, da imajo s samo ljubo sodrgo opraviti, katerej je vse drugo ljubše, kakor mir in red. Od redarjev je ranjenih sedem mož. Gostilne v X. okraju morali so z nočjo vred zapreti, ker se je sodrga vanje zatekala in skozi odprta okna na vojake in redarje pivne vrčke metala, katere je dotičnim krčmarjem že naprej plačala. Zaradi tega se bode tudi gostilničarjem pred sodnijo zagovarjati. Vsega skupaj zgrabili so redarji in v zapor odpeljali blizo stotino ljudi, ki so kamenje metali. Mnogim teh treba se bode zagovarjati pred deželno sodnijo zaradi javnega nasilstva. Antisemitje skrbeli so za denar, da se je v obilni meri med druhal delil, češ, le delajte, da žide pobijemo! (Tramvaj je namreč v židovskih rokah. Op. pis.) Okoli sedmih zvečer pokazala je druhal, kaj da ji je prav za prav najbolj pri srcu. Kupovala bi bila rada — brez denarja. Pri trgovcu Leopoldu Hefterju vstopi delavec in zahteva pomaranč. Ko jih dobi, hoče oditi. Trgovec zahteva denar, delavec oplazi ga mesto tega s pestjo po obrazu, na kar se pa cela tolpa drugih potepuhov in postopačev v prodajalnico vsuje in jo prične pleniti. Na grozen krik Hefterjev prihiti nekaj dragoncev, ki so lopove z orožjem v roki v beg zapodili. Tako se je godilo v „Favoriten“. Nekoliko bolje bilo je po drugih okrajih, razun Hernalsa, kjer je tudi kri tekla in kamenje frčalo, da so bile vse šipe pri vozovih razbite. Celo prazen voz so lopovi s tira vrgli in voznika do krvi pretapli, ker se ni hotel kujati. V ponedeljek je bilo slično tako in je komaj četrtnina vóz vozila, kakor navadno. Može, ki tiče za tem kujanjem, — da hočejo ubogim voznikom res k boljši plači pripomoči, jim živa duša ne veruje, kdor le količkaj velikonemško druhal pozná, — imajo vse druge namene, za katere so si tramvajске voznike za sredstvo zbrali, da polagoma poskušajo, ali bi že bil pravi čas za drugi natis l. 1848 ali še ne. Drugič opazovali jih bomo na drugem kraju, morda pri železnicah, kajti tudi tam našli bodo mnogo nezadovoljnih, ki se jim vsedejo na limance.

Z Dunaja, 24. aprila. (Katoliški shod in štrajk voznikov na konjski železnici.) Za katoliški shod je zanimanje vseobčno. Pripravljani odbor ima vse polno opravila, da zadovolji vsestransko vdeležnike. Osobito so se katoliki v provinciji uneli, ter so se oglasili in se še danes oglašajo iz vseh pokrajin Cislitvanije, tako da obeta ozir števila vdeležnikov postati letošnji shod katoliški pravcati zastop katolikov vseh stanov in vseh krajev cesarstva. Zborovali bodo v raznih oddelkih. Največ zborovanj potreboval bode oddelek „socijalne stvari“. Tu utegnejo biti debate najživahnejše, kajti pripravljajoči odbor hoče kar celi krščansko-socijalni program razviti pred vdeležniki. Gotovo bodo zastopniki dunajskih „združenih kristijanov“ tega oddelka vdeležili se marljivo, zahtevajoč živahno svoje nazore. Večina avstrijskih škofov obljubila je vdeležiti se katoliškega shoda, ali pa vsaj poslati svojega zastopnika.

Največjega pomena v dunajskem življenju zadnje dni je glasoviti „štrajk“ dunajskih „belokaparjev“. Stvar se je primeroma tako-le razvila: Dunajska „tramway“-družba, ki se posebno dobro rentuje, je doslej svoje voznike plačevala jako slabo, dasi so morali delati po 15—16 ur na dan. Tedaj pa so prosili pred prazniki, naj se jim vsakodnevno delo zniža, ali plačilo poviša. Ali židovska družba ni hotela čuti ni o jednom ni o drugem. Zato so pa vozniki na velikonočno nedeljo delo ustavili. Na vseh progah, odkoder vozovi na jutro odidejo, zbralo se je na tisoče občinstva. Nekateri, ki so v službi ostali, začeli so svoje delo. A drugi uporni njihovi tovariši napali so jih z vriščem in krikom, a tudi kamenje je letelo na delavce in na vozove, kojih nekateri so poškodovani. Nato so še nekateri delavci odšli, boječ se, da bi se njihovi razjarjeni tovariši nad njimi maščevali. Tako je bil na konjski železnici zadnje dneve promet prav majhen in podjetniki, židje, so imeli oba velikonočna praznika znaten primanjklje. Najeli so si pač v torek nekaj drugih voznikov, a še vedno jih toliko manjka, da morejo te dni voziti le na glavnih progah. Ubogi vozniki! Župnik Eichhorn, zagovornik delavcev, imenoval jih je bele sužnje, ker baje toliko trpé, da je skrajni čas, da jim vlada na pomoč pride ter zanje kak krajcar odtrga iz neusmiljenih rok židovstva. Deželni predsednik, do katerega so se v deputaciji vozniki

obrnili za posredovanje, odgovoril jim je, da za sedaj jim ne more pomagati, morali bi bili prej pomoči prositi, predno so delati jenjali. Pač pa pravi, da bode vlada skoro predložila državnemu zboru predlog, ki bode vredil plačila delavcev in jih varoval židovskega tlačenja.

Dnevne novice.

(Umrl) je dne 25. aprila v Kaiserslauternu v bavarski renski Palaciji znani slovenski akad. slikar in kr. bavarski profesor na obrtnem muzeji gosp. Janez Šubic, star še le 38 let. Rodil se je v Poljanah na Gorenjskem; brat mu je sloveči slikar, gosp. Jurij Šubic. N. v m. p.!

(O ranjku Cigaletu) poizvemo iz privatnega pisma z Dunaja 23. t. m. to-le: „Po zadnji hudi obistni bolezni prebolel je bil vrli narodnjak na vitez do dobra, kasneje pa je začel zopet bolehati po malem; temu pridružila se je menda lani neka druga telesna nadloga, kila v dimljah (Leistenbruch). Pred kakimi štirimi tedni tožil mi je, da mu je počel zdaj nagajati tudi želodec, da mu ni v slast nič, kar zavžije. Ležal je uprav samo 4 dni pred smrtjo, in delal do zadnjega. Velikonočni ponedeljek pred sprevedom — ob treh popoldne — zbralo se je bilo pred hišo žalosti mnogo čestiteljev pokojnikovih, a največ Slovencev. S posebno zadovoljnostjo poročam, da se je med vsemi venci najbolj odlikoval veliki lovorov venec s trobojnico slovensko in z zlatim napisom na nji: Matica Slovenska v Ljubljani. Še več drugih čestiteljev pokojnikovih sošlo se je bilo naravnost v župno cerkev sv. Urba. Potem, ko so akad. društva „Slovenije“ vrli pevci v cerkvi odpeli prekrasno in ganljivo nagrobnico slovensko, vdeležil sem se daljega spreveda tudi jaz, ter spremil — ne le v „Matično“, nego tudi v svoje ime — odličnega njenega odbornika, najboljšega in najstarejšega prijatelja svojega celo na osredno pokopališče, do bodočega mu domovja. Tam počiva zdaj — v velikanskem mestu mrtvaškem, v skupini 41 D. v 7. vrsti štev. 22 v svojem grobu. — Svobodno žaluj mila domovina, prelivaj solze mati „Slovenija“, pa tudi ti, mati „Slava“ po tako odličnem, vérnem ti sinu, ki ga krije zdaj uže črna zemlja! Življenje in delovanje njegovo popisal je uže pred smrtjo njegovo Danilo v tedanjem „Slovanu“ l. 1887, kateremu dodana je bila tudi dobro pogojena podoba njegova. Večna mu pamet!“

(Katoliški shod na Dunaji.) Odbor naznanja, da se bodo vdeležili shoda tudi prevzvišena knezoškofa graški in ljubljanski in škof budejeviški. Knezo-nadškof goriški je obljubil, da ga bode zastopal stolni prošt Jordan, ko bi se sam ne mogel vdeležiti. Knezoškofa tridentskega bode zastopal stolni dekan Simon Baldessari, škofijo spljetsko kanonik Dvornik.

(Deželni zdravstveni svet za Kranjsko.) Za prihodnjo triletno dōbo so imenovani v deželni zdravstveni svet od vlade gg.: dr. Eisl, dr. Fux, dr. Kapler in dr. Valenta; od deželnega odbora gg.: dr. vitez Bleiweis in dr. Vošnjak. Po postavi je tudi zdravstveni poročevalec deželne vlade, gosp. dr. Keesbacher, člen zdravstvenega sveta.

(Colni kompas.) Trgovski in obrtnijski zbornici je došel od Njega ekselence gospoda trgovinskega ministra ta-le razpis: Vsi narodi, kateri se vdeležujejo svetovne trgovine, čutijo od dné do dné večjo potrebo, da bi si za proizvode, katere izvažajo v tuje dežele, razširili dozdanje zveze s posameznimi trgi in da bi si osnuli relacije še z drugimi, do zdaj neobiskovanimi trošilci. Zategadelj pa tudi izvozni krogi težé za večjimi informacijami o vseh odnošajih, kateri vplivajo na izvoz v pojedine dežele. — Največ informacij je treba o dozdanjih izvoznih carinskih odnošajih prodajališč, kateri so merodajnega pomena za vzdržavanje ali pridobivanje trga. Vsi izvozni krogi težé tedaj največ po tem, da si priskrbé popolna in zanesljiva poročila o carinskih tarifih vnanjih trgov. — Tem potrebam pa ne more ustreči pojdinec, in sicer ne zaradi znatnega obsega in težavne uporabe informacijskega gradiva. — Vse to dalo mi je povod, da sem jel delovati na to, da se dozdanje informacijske naprave na tem polju tako popolnijo, da se domačinom, ki se pečajo z izvozno trgovino, podajo carinski tarifi naših važnejših trgovišč, kateri tarifi naj bi se sestavili na podlagi dotičnega inozemskega originalnega gradiva in na podstavi oficijalnih, v to svrhu nabranih informacij. Ta sestava carinskih tarifov pride na svetlo z naslovom: „Zoll-Compass“, ter ga bode izdal

c. kr. avstrijski trgovski muzej na Dunaji, obsegal pa bode generalne, konvencionalne, oziroma diferencialne tarife za zdaj vsega evropskega carinskega ozemlja, potem onih afriških in azijskih dežel, katere leže ob sredozemnem morju, ter Združenih držav severne Amerike. — Popolnjevati to sestavo radi prememb izdanih tarifov, ki bi nastajale pozneje, bilo bi tako, da bi se do izdaje novega letnika priobčevala take novele v časopisu „Das Handelsmuseum“, ki je razširjen v naših izvoznih krogih. — Da bi se temu podjetju zagotovil zaželeni vspeh in da bi se to delo čim bolj razširilo mej interese, sočasno pa da bi se nastavila čim nižja cena izvodu tega dela, katero naj bi se oddajalo subskribentom v ceno, kar bode samo stalo, vabim častito zbornico, naj pozove vdeležence zborničnega okraja, da se jih čim več podpiše na prvi tečaj tega letnika. — Ker bode ta knjiga gotovo dobro došla trgovcem, tovarničarjem in tudi onim, ki se zanimajo za carinske stvari, zato se obrača trgovska in obrtnijska zbornica do vseh teh krogov z uljudnim vabilom, da se naročé na „colni kompas“. Naročila sprejema trgovska in obrtnijska zbornica v Ljubljani. — Z ozirom na to poročilo javlja nam danes trgovska in obrtnijska zbornica, da je že prišla na svetlo prva številka pod naslovom: „Der Zoll-Compass“, Sammlung der Einfuhr-Zolltarife der europäischen Zollgebiete und jener von Algier, Egypten, Marokko, Tunis und den Vereinigten Staaten von Amerika. — Ta kompas izdal je po naročilu c. kr. trgovinskega ministerstva c. kr. avstrijski trgovski muzej, ki je pri tem porabil vse izvorno gradivo, ki mu ga je dalo v porabo c. kr. ministerstvo vnanjih stvari. Da bi se to podjetje čim bolj razširilo med našimi krogi, ki izvažajo blago, določilo je trgovsko ministerstvo ceno izvodu po tiskovnih troških ter iznaša ta cena za tiste, ki se naročé do 15. maja 1889. leta, le 3 gld. 30 kr. Po 15. maju bode se zvišala cena na 4 gld. 50 kr. Ljubljanska trgovska zbornica opozarja domače kroge na ta važni letnik in javlja, da se tudi pri njej dobiva za znižano ceno.

(Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji.) Čast. gosp. Ivan K. Ažman dobil je faro Gôrje. — Čast. gosp. Ivan Zl. Lavrenčič postavljen je administratorjem v Naklem.

(S Koroškega.) Občinam v Lesih je presvetli cesar podaril 1000 gld. za cesto. — Staroslavna stolna cerkev pri Gospi Sveti praznuje letos svojo 1100letnico od 11. maja do 6. oktobra. — Požarna bramba v Glinjah je dobila od presvetlega cesarja 80 gld. — K Vodnikovim slavnosti v Ljubljani se pripravlja več kmetov iz Rožne doline. — Osnovni shod posojilnice za spodnji Rož bode dné 1. maja ob 6. uri popoldne v gostilni g. L. Sablačana na Trati pri Glinjah.

(Zaloga knjig za ljudske in meščanske šole na Dunaji) bode za prihodnje šolsko leto podarila knjig šolskemu okraju Ljubljana za 105 gld. 20 kr., Postojina 124 gld. 84 kr., Kočevje 142 gld. 48 kr., Krško 171 gld. 58 kr., Kranj 136 gld. 46 kr., Ljubljanska okolica 155 gld. 16 kr., Litija 105 gld. 12 kr., Logatec 117 gld. 48 kr., Radovljica 82 gld. 50 kr., Novo Mesto 151 gld. 68 kr., Kamnik 105 gld. 3 kr., Črnomelj 123 gld. 80 kr. Okrajni šolski sveti naj pošljejo prošnje do dné 1. junija neposredno c. kr. zalogi šolskih knjig.

(Požar.) Na veliko noč so pogorela št. Sternu, J. Požegarju in P. Brglezu, posestnikom v Račah na Štajerskem, gospodarska poslopja. Škode je do 4000 gld.

Telegrami.

Budimpešta, 26. aprila. Uradni list objavlja izvršilno naredbo k postavi o srečkah. Obrok za kolekovanje je odločen do dné 30. maja.

London, 26. aprila. Včeraj je bilo v Nottinghamu veliko deželno zborovanje rudarskih delavcev; zastopanih je bilo 300.000 delavcev. Posvetovali so se o odgovoru lastnikom rudnikov, ki so odklonili desetodstotno povišanje plače. Sklenila se je resolucija, da se bo dné 29. junija splošno ustavilo delo, ako se ne bo povišala plača.

London, 26. aprila. „Times“ poroča iz Zanziba: Trije angleški misijonarji so prišli iz buširiškega tabora.

Umrli so:

23. aprila. Jovana Koše, železniškega uradnika žena, 23 let, Kravja dolina 11, jetika.
 24. aprila. Amalija Koutny, cestnega ogleda hči, 1 mes., Hillerjeve ulice 6, božjast. — Jožef Simončič, delavčev sin, 1 mes., Rožne ulice 7, vsled šena.

Tuji.

24. aprila.

Pri **Maltcu**: grofica Sermage iz Celovea. — Karol in Stefan Clarič iz Rudolfovega. — Ravnikar in Gaberšek, učitelj, s Krškega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
opazovanja						
7. u. zjut.	728.0	10.2	sl. svzh.	oblačno	22.70	
2. u. pop.	727.4	12.6	sl. jzap.	dež	dež	
9. u. zveč.	727.0	9.2	sl. zap.	"	"	

Srednja temperatura 10.7°, in 0.4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)
26. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	85 gl.	— kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16 %	85	40 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	95 "
Papirna renta, davka prosta	100	05 "
Akelje avstr.-ogerske banke	896	— "
Kreditne akcije	298	75 "
London	119	80 "
Srebro	—	— "
Francoski napoleonid.	9	49 1/2 "
Cesarski cekini	5	65 "
Nemške marke	58	50 "

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem, da je danes popoldne ob 2 1/2 uri v Kaiserslauternu v bavarski renski Palaciji v Gospodu zaspal naš preljubljeni sin, oziroma brat, gospod (1)

JANEZ ŠUBIC,

akadem. slikar in kralj. bav. profesor na obrtnem muzeji.

star 38 let in previden s sv. zakramenti za umirajoče.

V POLJANAH, dne 25. aprila 1889.

Ana, mati. — Jurij, Valentin, Pavel, Alojzij, bratje. — Mica, sestra.

Zahvala.

Niso se mi še posušile solze za pre-milo materjo, že zopet plakam na grobu srčno ljubljenega brata, čast. gospoda

Ivana Aljančič-a,

administratorja v Naklem pri Kranji,

katerega smo pokopali 25. t. m.

Pri tako britkih udarcih mi je edina to-lažba Bog, ki vse prav stori, in pa odkrito-srčno sočutje mojih prijateljev. Iskrena zahvala bodi osobito p. n. gg.: dekanu kranj-skemu za tolažljivi govor, šenčurskemu žup-niku, ki je daroval sv. mašo, vsej prečast. duhovščini, gg. bogoslovcem, gg. učiteljem, gg. pevcem za ganljivo nagrobnico, faranom nakelskim za darovane vence in vsem, ki so se v tako obilnem številu vdeležili spreveda. Plačnik naj bo dobron Bog!

V LJUBLJANI, 26. aprila 1889.

Val. Aljančič,

kapelan pri sv. Petru.

(1)

Najvspešnejša čistilna mineralna voda Franc Josipova grenčica,

priperočena od I. zdravniških velj-akov zaradi gotovega in pri tem la-godnega vspeha, ne neprijetnega okusa in tudi pri trajajoči rabi brez slabih nasledkov. Majhen popitek.

Zaloga pri Mihaelu Kastnerju in Petru Lassniku v Ljubljani.

Ravnateljstvo v Budimpešti.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

Visokocastiti duhovščini

priperočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih posod in orodja iz čistega srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

monstrane, kelihov, svetilnic, svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju po-zlatim in posrebrim. Če gg. naročniki naj mi blago-volé poslati iste nefrankovane. (25)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Posilja naročeno blago dobro spravljeno in poštine prosto!

V najem se odda

pekarija na Vrhniki.

Bolj natanko izve se pri gospej **Jerl Tomšič** v Polhovem Gradcu. (2-2)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in naplsov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priperočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.

Posebno priperočilne za prekupce so **oljnate barve v ploščevinastih pušicah** (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (8)

Cenike na zahtevanje.

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

cerkvenih oprav

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner.**

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: **kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave** itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Radenska kislavoda ob vnožji Slovenskih goric, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislavoda stoji več kakor jeden dan v odprti posodi, vendar se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se pogubi in r. zkadi kakor se stekle-nica odmaši.

Radenska kislavoda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, protinu, kamenci v mehuru, dalje proti boleznim v želodcu, mokril, dolgotrajnem kataru dihal, zlatej žili in zlate-nici.

Kopališče Radensko.

Kopanje v slatini in v jektenci vpliva pose-bno pri: protinu, bo-lečninah mokril, malo-krvnosti, ženskih bo-leznih, slabostih itd.

Stanovališča po ceni. Prospekt (brezplačno) od ravnateljstva.

Kopališče Radenci blizu Ljutomera.

Poskusi dr.-jev: Garroda, Biswangers, Cantanija. Ure-ja so dokazali, da ima litij največje raztopivno moč pri sečnokisljih, usednih izločkih, iz česa se sklepa na najugodnije učinke Radenske vode.

Kot okrepnjujoča pijača z vinom ali sadnimi sokli in sladkorjem pomešana, je Radenska kislavoda v obče priljubljena.

Zaloga kisle vode pri: F. Plautzu in M. Kastner-ju v Ljubljani. (7)

Diseldorfske oljnate barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna

oljnatih barv, firneža in laka

Ljubljani.

Pisarna in zaloga: **Žolski drevored 6** (semeniščno poslopje). Filijala: **Slonove ulice 10-12**

priperočata slikarjem, dijakom, stavbenim in pohštvenim ml-zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastonj in franko.

Oljnate barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

ŠMARNICE za 1889. leto

izšle so pri

MATIJI GERBERJU, založniku v Ljubljani.

„Venček krščanskih resnic“ to je: **Berila** pojasnjavana s primeri za majevo pobožnost, in tudi mašne in druge molitve.

Spisal **P. Hrtogon Majar,** duhoven.

10-9

Cena Šmarnicam je: v polu usnji 60 kr., usnji 76 kr., v usnji z zlato obrezo 95 kr. Dobijo se tudi krasno vezane, n. pr. v rujavo usnje, okovane, v baržunu itd. — Po pošti pod križnim zavitkom 10 kr. več.

Dobijo se v vseh knjigotržnicah.